

Byla C-242/03

Ministre des Finances

prieš

Jean-Claude Weidert ir Élisabeth Paulus

(Cour administrative (Liuksemburgas) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Specialus lėšų dalies, skirtos akcijoms arba kapitalo dalims gyti, neapmokestinimas – Teisės lengvatų ribojimas sigyjant atitinkamoje valstybėje narėje steigtų bendrovių akcijų ar kapitalo dalių“

Sprendimo santrauka

Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Pajamų mokesčio lengvata fiziniams asmenims sigyjant akcijų – Atitinkamoje valstybėje narėje steigtų bendrovių akcijų apribojimas – Nepriimtinumai – Pateisinimas – Nebuvimas

(EB 56 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas)

EB 56 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas draudžia valstybės narės teisės nuostatą, kuri fiziniams asmenims, sigyjantiems kitose valstybėse narėse steigtų kapitalo bendrovių akcijų arba kapitalo dalių, nesuteikia teisės pajamų mokesčio lengvatą.

Tokie teisės aktai yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas, kadangi dėl jų atitinkamoje valstybėje narėje gyvenantys investuotojai atsisako savo kapitalą investuoti bendroves, turinčias buveiną kitoje valstybėje narėje; jie turi ribojantį poveikį kitose valstybėse narėse sistėigusių bendrovių atžvilgiu dėl to, kad sudaro joms kliūtis pritraukti kapitalą atitinkamą valstybę narę.

Nesant tiesioginio ryšio tarp nagrinėjamos mokestinės lengvatos ir jos kompensuojamo apmokestinimo, pavyzdžiui, bendrovių, kurias buvo investuota, išmokamų dividendų apmokestinimo, negalima remtis bitybe užtikrinti mokesčių sistemos vientisumą, siekiant pateisinti tokį apribojimą.

(žr. 13–15, 20–23, 28 punktus ir rezoliucinę dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. liepos 15 d. (*)

„Laisvas kapitalo judėjimas – Pajamų mokestis – Specialus lėšų dalies, skirtos akcijoms arba kapitalo dalims gyti, neapmokestinimas – Teisės mokestinę lengvatų ribojimas sigyjant atitinkamoje valstybėje narėje steigtų bendrovių akcijų ar kapitalo dalių“

Byloje C-242/03

dėl *Cour administrative* (Liuksemburgas) pagal EB 234 straipsnį Teisingumo Teismui pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje tarp

Ministre des Finances

ir

Jean-Claude Weidert,

Élisabeth Paulus,

dėl EB 56 straipsnio 1 dalies ir 58 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann (pranešėjas), teisėjai A. Rosas ir R. Silva de Lapuerta, generalinis advokatas J. Kokott,

sekretorius R. Grass,

išnagrinęs rašytines pastabas, pateiktas:

– J.-C. Weidert ir É. Paulus, atstovaujantys advokato P. Kinsch,

– Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos S. Schreiner,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal ir C. Giolito,

susipažinęs su teismo posėdžio pranešimu,

susipažinęs su 2004 m. vasario 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 2003 m. birželio 3 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. birželio 6 d., *Cour administrative* pagal EB 234 straipsnį kreipėsi dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, pateikdamas klausimą dėl EB 56 straipsnio 1 dalies ir 58 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimo.

2 Šis klausimas kilo nagrinėjant bylą tarp Finansų ministro ir J.-C. Weidert bei É. Paulus (toliau – sutuoktiniai Weidert-Paulus) dėl atsisakymo pastaruosius atleisti nuo mokesčių įsigijus Belgijoje įsisteigusios bendrovės akcijų.

Teisinis pagrindas

3 Liuksemburgo *Loi du 22 décembre 1993 ayant pour objet la relance de l'investissement dans l'intérêt du développement économique* (1993 m. gruodžio 22 d. įstatymas dėl investicijų skatinimo siekiant vystyti ekonomiką) (*Mémorial A* 1993, p. 2020) III straipsniu buvo tvirtintas 1967 m. gruodžio 4 d. *Loi concernant l'impôt sur les revenus* (Pajamų mokesčių įstatymas) (*Mémorial A* 1967, p. 1228, toliau – PM) 129 c straipsnis, kuriame nustatyta:

„1 dalis. Toliau nurodytomis sąlygomis ir apribojimais, mokesčių mokėtojams – šalyje gyvenantiems fiziniams asmenims, – kurie įgyja akcijų ir kapitalo dalių, kaip grynąją indelį, visiškai apmokestinamose kapitalo bendrovėse, apibrėžtose (šio straipsnio) 2 dalies 1 pastraipoje, suteikiamos 4 dalyje numatytos mokesčių lengvatos.

<...>

4 dalis. 1) Mokesčių mokėtojų, nurodytų 1 ir 3 dalyse, prašymu, jie apmokestinamą pajamų dalis yra neapmokestinama gyventojų pajamų mokesčiu, ir tai kvalifikuojama kaip lengvata dėl investicijų asmeninai turtui, kurios, nepaisant 153 straipsnio nuostatos, turi būti prašoma deklaruojant mokesčius;

2) neapmokestinamos yra pajamos iki 60 000 frankų per metus už visas iki mokesčių metų pabaigos įgytas akcijas ir kapitalo dalis. Ši ribinė suma gali būti padvigubinta kolektyvinio apmokestinimo atveju pagal 3 straipsnį.

5 dalis. 4 dalyje numatytų mokesčių lengvatų taikymui būtinos šios sąlygos:

a) vertybiniai popieriai pagal 2 dalies 2 pastraipą įgyti galima arba steigiant, arba didinant kapitalo bendrovę, apmokestinamą pagal 2 dalies 1 pastraipą, kapitalu naujais indėliais.

<...>

4 Belgijos Karalystės ir Liuksemburgo Hercogystės sudaryta konvencija dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pasirašyta 1970 m. rugsėjo 17 d. Liuksemburge (*Mémorial A 1971*, p. 1763, toliau – Konvencija dėl dvigubo apmokestinimo) numato:

„10 straipsnis. Dividendai:

1. Vienoje iš Susitariančiųjų Šalių veikiančios bendrovės dividendai, išmokėti kitos Susitariančiųiosios Šalies gyventojui, apmokestinami pastarojoje šalyje.

2. Tačiau šie dividendai gali būti apmokestinami Susitariančiųiojoje Šalyje, kurioje bendrovė, mokanti dividendus, veikia pagal šios valstybės įstatymus, tačiau taip nustatytas mokestis negali būti didesnis kaip:

<...>

b) visais kitais atvejais 15 % bendros dividendų sumos.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

5 Remdamiesi kolektyvine savo 2000 metų pajamų deklaracija, sutuoktiniai Weidert-Paulus norėjo pasinaudoti mokesčine lengvata, numatyta PM 129 c straipsnyje, neapmokestinant 120 000 LUF sumos, sumokėtos įsigyjant naują Belgijos bendrovės *Inerbrew SA 200* akcijų. Įsigyjant šias akcijas išleista 267 743 LUF.

6 Mokesčių administratorius šio prašymo nepatenkino motyvuodamas tuo, kad investicija į bendrovę, kuri nėra steigta Liuksemburge, kapitalu nesuteikia teisės nagrinėjamų mokesčių lengvatų.

7 Sutuoktiniai Weidert-Paulus pareiškė skundą dėl šio sprendimo atmesti jų prašymą ir, nesulaukę palankaus sprendimo, padavė ieškinį *Tribunal administratif* (Liuksemburgas).

8 2002 m. gruodžio 16 d. sprendimu pastarasis patenkino jį ieškinį konstatuodamas, kad PM? 129 c straipsnis tiek, kiek jis suteikia pranašumą bendrovėms, turintioms buveinę Liuksemburge, kitose valstybėse narėse? sistei gūsi? bendrovei? atžvilgiu, prieštarauja EB sutarties nuostatoms, susijusioms su laisvu kapitalo judėjimu, taip, kaip jas išaiškino Teisingumo Teismas 2000 m. birželio 6 d. Sprendime *Verkooijen* (C?35/98, Rink. p. I?4071, 34–36 punktai).

9 Mokesčių administratorius dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą *Cour administrative* tvirtindamas, kad pirmąja instancija nagrinėjus bylą teismas neteisingai pritaikė minėtą *Verkooijen* sprendimą. Mokesčių administratoriaus nuomone, pagrindinis bylos aplinkybės panašesnis? bylos, kurioje 1992 m. sausio 28 d. buvo priimtas sprendimas *Bachmann* (C?204/90, Rink. p. I?249); jame Teisingumo Teismas pripažino, kad mokesčių sistemos vientisumas pateisina skirtingose valstybėse narėse? steigtą bendrovei? skirtingą mokestinį traktavimą.

10 Tokiomis aplinkybėmis *Cour administrative*, manydamas, kad bylai, dėl kurios? jį buvo kreiptasi, išspręsti reikalingas kai kurių Sutarties nuostatų išaiškinimas, nusprendė sustabdyti jos nagrinėjimą ir kreiptis? Teisingumo Teismą pateikdamas šį klausimą:

„<...> ar pakeisto 1967 m. gruodžio 4 d. įstatymo dėl pajamų mokesčių 129 c straipsnio redakcija, taikoma 2000 m. mokestiniams metams, esant tam tikroms sąlygoms ir taikant tam tikrus apribojimus suteikianti apmokestinamiems fiziniams asmenims, įgyjantiems akcijų ar bendrovei? kapitalo dalį, kurios visiškai atitinka grynuosius indėlius? neribotai apmokestinamas nacionalines kapitalo bendroves, teis? neapmokestinamą? sumą, neprieštarauja EB 56 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytam laisvo kapitalo judėjimo Europos Bendrijoje principui, atsižvelgiant? šio principo apribojimus, visų pirma, tvirtintus EB 58 straipsnio pirmos pastraipos a punkte?“

Dėl prejudicinio klausimo

11 Šiuo klausimu nacionalinis teismas iš esmės nori išsiaiškinti, ar valstybės narės teisės nuostata, kuria nėra suteikiama mokestinį lengvata fiziniams asmenims už akcijų ar kapitalo dalį? gijimą kitoje valstybėje narėje? sistei gūsi?je kapitalo bendrovėje, neprieštarauja EB 56 straipsnio 1 daliai ir 58 straipsnio 1 dalies a punktui.

12 Visų pirma primintina, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybių narių kompetencijai, jos turi naudotis savo?galiojimais atsižvelgdamos? Bendrijos teis? (žr. 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Wielockx*, C?80/94, Rink. p. I?2493, 16 punktą, minėto sprendimo *Verkooijen* 32 punktą ir 2004 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C?334/02, dar nepaskelbto Rinkinyje, 21 punktą).

13 Iš tikrųjų pagrindinėje byloje nagrinėjama teisės nuostata siekiama, kad atitinkamoje valstybėje narėje gyvenantys investuotojai neinvestuotų savo kapitalo? bendroves, turinčias buveinę kitoje valstybėje narėje (žr. minėto sprendimo *Verkooijen* 34 punktą). Taigi iš paties 1993 m. gruodžio 22 d. įstatymo pavadinimo matyti, kad jo tikslas „skatinti investicijas ekonomikos vystymui“, o iš PM? 129 c straipsnio *travaux préparatoires*, kurie buvo nurodyti ir sutuoktini? Weidert?Paulus, ir Europos Bendrijų Komisijos, neginėjant Liuksemburgo vyriausybei, aiškiai matyti, kad nagrinėjama nuostata yra tiesiogiai siekiama skatinti fizinių asmenų investicijas? bendroves, turinčias savo buveinę Liuksemburge.

14 Tokia nuostata turi ribojant? poveik? kitose valstyb?se nar?se ?sisteigusi? bendrovi? atžvilgiu d?l to, kad ji sudaro kli?tis pritraukti kapital? iš Liuksemburgo, nes ši? bendrovi? akcij? ar kapitalo dali? ?gijimas yra mažau patrauklus už investavim? ? bendroves, turin?ias buvein? Liuksemburge (žr. min?to sprendimo *Verkooijen* 35 punkt? ir sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?* 24 punkt?).

15 Tokiomis aplinkyb?mis konstatuotina, kad tai, jog valstyb? nar? neapmokestina fizini? asmen? dalies l?š?, skirt? kapitalo bendrovi? akcijoms ar kapitalo dalims, kaip gryniesiems ind?liams, ?gyti, su s?lyga, kad ši? bendrovi? buvein? ?kurta priiman?ioje valstyb?je, yra laisvo kapitalo jud?jimo apribojimas, draudžiamas pagal EB 56 straipsn?.

16 Iš dokument?, prid?t? prie Teisingumo Teismui sutuoktini? Weidert?Paulus pateikt? pastab?, matyti, kad PM? buvo pakeistas 2001 m. gruodžio 21 d. ?statymu d?l kai kuri? nuostat? tiesiogini? ir netiesiogini? mokes?i? srityje pakeitimo (*Mémorial A* 2001, p. 3312), kuris nuo 2002 iki 2005 m. laipsniškai panaikina (nagrin?jam?) mokestin? lengvat?. Nepaisant ši? teis?s nuostat? Liuksemburgo vyriausyb? teigia, kad PM? 129 c straipsnio redakcija, taikoma pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms, vis d?lto yra pateisinama. Jos nuomone, EB 58 straipsnio 1 dalies a punktas valstyb?ms nar?ms leidžia taikyti atitinkamas mokes?i? ?statym? nuostatas, kuriomis nustatomas skirtingas režimas mokes?i? mok?tojams, kuri? situacija skiriasi d?l gyvenamosios vietos ar j? kapitalo investicijos vietos, jeigu šie skirtumai objektyviai pateisinami arba gali b?ti pateisinami svarbiomis aplinkyb?mis d?l visuomen?s intereso, vis? pirma susijusiomis su mokes?i? sistemos vientisumu.

17 PM? 129 c straipsniu b?tent ir siekiama šio vientisumo. Iš tikr?j? mokestin? lengvata neapmokestinant gyventoj? pajam? mokes?iu l?š? dalies, skirtos Liuksemburge ?sisteigusi? bendrovi? akcijoms ir kapitalo dalims ?sigyti, yra kompensuojama apmokestinant bendrovi? v?liau išmokamus dividendus. Tuo tarpu investuojant ? bendrov?, kurios buvein? Belgijoje, kaip tai yra pagrindin?je byloje, dividend? apmokestinimas b?t? sumažintas 15 % d?l Belgijos mokes?i? administratoriaus jau išskai?iuoto mokes?io iš šios sumos pagal Konvencij? d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo. Šiuo atveju Liuksemburgo Hercogyst? atsisakyt? teis?s ? dal? mokes?io, o to neb?t? šios valstyb?s nar?s bendrovi? išmokam? dividend? atžvilgiu. Taigi vieno ir to paties mokes?io mok?tojo atžvilgiu yra tiesioginis ryšys tarp mokestin?s lengvatos ir jos kompensavimo v?lesniu mokestiniu išskaitymu to paties apmokestinimo srityje, kaip ir byloje, kurioje buvo priimtas sprendimas *Bachmann*.

18 Sutuoktiniai ir Komisija mano, kad šis argumentas neturi pagrindo. EB 58 straipsnio 1 dalis turi b?ti skaitoma kartu su 3 dalimi, kuri reikalauja, kad gin?ijamos priemon?s neb?t? naudojamos savavališkai diskriminacijai ar pasl?ptam laisvo kapitalo jud?jimo apribojimui. Šioje byloje mokes?i? mok?toj? diskriminacija d?l to, kur yra susijusios bendrov?s buvein?, yra akivaizdi.

19 PM? 129 c straipsnyje numatyta mokestin? lengvata yra susijusi tik su akcij? ar kapitalo dali? ?gijimu ir visiškai nepriklauso nuo v?liau išmok?t? dividend?. Iš tikr?j? daugeliu atvej? dividendai niekada nebus išmokami. Be to, Liuksemburge nagrin?jamuoju mokestiniu laikotarpiu kapitalo prieaugis iki 120 000 LUF buvo neapmokestinamas; o 50 % apmokestinimo tarifas taikomas tik tada, kai viršijama nurodyta suma, tod?l tik didel?s investicijos atveju mok?tinas mokestis. Išmok?ti dividendai, palyginti su investicija, yra gerokai mažesni. Iš tikr?j? sutuoktiniai Weidert-Paulus 2002 m. gavo 28 eurus dividend?, o investavo 267 743 LUF. Liuksemburgo Hercogyst?s 28 eur? atleidimas nuo 15 % mokes?io tarifo yra nedidelis, palyginti su neapmokestinama suma.

20 Nors b?tinybe užtikrinti mokes?i? sistemos vientisum? iš ties? galima pateisinti EB sutartimi garantuojam? pagrindini? laisvi? apribojim? (min?to sprendimo *Bachmann* 28 punktas ir 1992 m.

sausio 28 d. sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, C?300/90, Rink. p. I?305, 21 punktą), vis dėlto ši pagrindinio principo dėl laisvo kapitalo judėjimo išimtį reikia aiškinti griežtai ir paisant proporcingumo. Bylose, kuriose buvo priimti minėti sprendimai, egzistavo tiesioginis ryšys tarp draudimo mokėjimo pagal senatvės ir gyvybės draudimo sutartį atskaitymo bei vykdančią draudimo sutartį draudiko išmokamą sumą apmokestinimo. Šis ryšys reikėjo išlaikyti siekiant užtikrinti mokesčių sistemos vientisumą (žr. 1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *Vestergaard*, C?55/98, Rink. p. I?7641, 24 punktą ir 2002 m. lapkričio 21 d. Sprendimo *X ir Y*, C?436/00, Rink. p. I?10829, 52 punktą).

21 Jeigu tokio tiesioginio ryšio nėra, argumentu dėl mokesčių sistemos vientisumo remtis negalima (žr. 2000 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Baars*, C?251/98, Rink. p. I?2787, 40 punktą ir 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Bosal*, C?168/01, dar nepaskelbto Rinkinyje, 30 punktą).

22 Pagrindinėje byloje nėra tiesioginio ryšio tarp nagrinėjamos mokesčių lengvatos – t. y. Liuksemburge gyvenančio mokesčių mokėtojo atleidimo nuo pajamų mokesčio dalies už lėšas, skirtas šios valstybės narės bendrovei akcijoms ar kapitalo dalims įsigyti, bei kompensuojamos apmokestinamos sumos.

23 Iš tikrųjų, priešingai nei teigia Liuksemburgo vyriausybė, mokesčių lengvata nėra kompensuojama apmokestinant vėliau bendrovei išmokamus dividendus. Visų pirma, nors investicija bendroves suteikia teisę gauti nagrinėjamą mokesčių lengvatą, nėra jokių garantijų, kad jos išmokės dividendus, kurių apmokestinimas galėtų kompensuoti suteiktą lengvatą. Antra, kaip teigia sutuoktiniai Weidert-Paulus ir Komisija, net jei susijusios bendrovės išmokėtų dividendus asmenims, pasinaudojusiems mokesčių lengvata, pastarosios suma būtų gerokai didesnė už gautą vėliau apmokestinus dividendus.

24 Taip pat negalėjimas pasinaudoti Konvencija dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo negali būti laikomas fizinių asmenų, investuojančių Liuksemburge įsisteigusias bendroves, nenauda. Šiuo klausimu Liuksemburgo Hercogystės dalies mokesčio už dividendus atsisakymas pagal šią Konvenciją – aplinkybė, kurią Liuksemburgo vyriausybė nurodo siekdama pateisinti nagrinėjamą neapmokestinimą, – jokios naudos susijusiam mokesčių mokėtojui nesuteikia. Iš tikrųjų pastarasis Belgijos mokesčių administratoriui turi mokėti mokesčius, išskaituojamą iš mokesčio šaltinio. Ši Konvencija užkerta kelią mokesčių mokėtojo gautos dividendų sumos apmokestinimui du kartus, tačiau nenumato, kad ši suma nebūtų apmokestinta.

25 Bet kuriuo atveju, net jei Liuksemburgo teisėje būtų tiesioginis ryšys tarp mokesčių lengvatos ir dividendų apmokestinimo, konstatuotina, kad pagal Konvenciją dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurią Liuksemburgo Hercogystė sudarė su Belgijos Karalyste, mokesčių sistemos vientisumas grindžiamas Susitariančiosiose Šalyse taikomais taisyklių abipusiu principu (žr. minėto sprendimo *Wielockx* 24 punktą, taip pat minėto sprendimo *X ir Y* 53 punktą). Taigi nagrinėjama konvencija nustato mokesčių abipusį principą, pagal kurį atsisakoma apmokestinti 15 % mokesčio tarifų grynų dividendų sumų, Belgijoje įsisteigusioje bendrovei išmokėtų asmenims, mokantiems pajamų mokesčius Liuksemburge, o Liuksemburgo Hercogystė gali rinkti 15 % mokesčio tarifą už dividendus, išmokėtus šios valstybės narės bendrovei asmenims, mokantiems pajamų mokesčius Belgijoje.

26 Konvencijos dėl dvigubo apmokestinimo panaikinimo tikslas yra užtikrinti mokesčių sistemos vientisumą, ir ši konvencija negali būti nurodoma nevientisumui mokesčių mokėtojo atžvilgiu pagrįsti, kuris turi būti pašalintas nustatant mokesčių lengvatą, nagrinėjamą pagrindinėje byloje (žr. analogišką sprendimo *Wielockx* 25 punktą).

27 Tod?i Liuksemburgo vyriausyb?s ai?skinimas, grindžiamas b?tinybe apsaugoti mokes?i? sistemos vientisum?, yra nepagr?stas.

28 Tokiomis aplinkyb?mis atsakymas ? pateikt? klausim? yra toks: EB 56 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas draudžia valstyb?s nar?s teis?s nuostat?, kuri fiziniams asmenims, ?sigyjantiems kitose valstyb?se nar?se ?steigt? kapitalo bendrovi? akcij? arba kapitalo dali?, nesuteikia teis?s ? pajam? mokes?io lengvat?.

D?i bylin?jimosi išlaid?

29 Liuksemburgo vyriausyb?s ir Komisijos, kurios pateik? Teisingumo Teismui savo pastabas, išlaidos n?ra atlygintinos. Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? nacionalinio teismo nagrin?jamoje byloje, išlaid? klausim? turi spr?sti nacionalinis teismas.

Remdamasis šiais motyvais,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

atsakydamas ? klausim?, kur? jam 2003 m. birželio 3 d. nutartimi pateik? *Cour administrative*, nutaria:

EB 56 straipsnio 1 dalis ir 58 straipsnio 1 dalies a punktas draudžia valstyb?s nar?s teis?s nuostat?, kuri fiziniams asmenims, ?sigyjantiems kitose valstyb?se nar?se ?steigt? kapitalo bendrovi? akcij? arba kapitalo dali?, nesuteikia teis?s ? pajam? mokes?io lengvat?.

Jann

Rosas

Silva de Lapuerta

Paskelbta 2004 m. liepos 15 d. viešame pos?dyje Liuksemburge.

Sekretorius

Pirmosios kolegijos pirmininkas

R. Grass

P. Jann

* Proceso kalba: pranc?z?.